

Pricže ti, Jaňíčko

♩ = 102

svadobná, Hronské Kľačany, Tekov

Príc - že ti, Ja - ňíč - ko, čas rá - neč - ko k nán,
bu - d'eš ti ve - d'ie - t'i, čo já ro - bie - van,
stá - ván, kra - vič - kán dá - ván, kú - d'e-luoč - ku prá - da - ván.

2. Prišieu Jaňíčko čas raňe,
nájšou von milù spat' na slame. ď
Má mīlā spala, kravička hrala,
kúđeluočka tak stála.

3. Čože si, má mīlā, tak spala,
ked' t'i tá kravička tak hrala,
kraviar t'i hu hnau, pod zelení háj,
haj, kravička, haj, haj, haj.

4. Lúbila si sa mi na kráse,
nosiš roztrhaňie rukáuce,
ňerada robíš, škaradá chodíš,
ver sa mi ti neľúbiš.